

John og John vóru púra kaldir

Fótbóltur: Innskiptarin og brotsparksskjúttin kendu einki til at nervar darvaðu

Tá føroyingar fyra minuttir fyrri leiklok fingur brotspark sá tað út til, at Julian Johnsson ætlaði sær at skjóta, men so var tað John Petersen, ið tók ábyrgdina á seg, og tað gekk upp á stás. Føroyingar hava fingið trý brotspark í altjóða fótbóltri, og teir hava fingið fulla úrtøku. Jan Dam skoraði í venjingardystinum í Gundadali móti Íslandi í august í 1990, Øssur Hansen skoraði á Malta í 1996, og nú var tað John Petersen, sum fyrri aðru ferð skoraði á landsliðnum. Fyrra málið skoraði hann í Jugoslavia í mai 1996.

– Frammanundan var avrátt, at Uni Arge, Toddi Johnsson og eg skuldu vera møguligir brotsparksskjúttar. Uni Arge var farin av vøllinum, tá vit fingur brotspark, og tað var Toddi Johnsson, sum fekk brotsparkið. Tað er ikki vanligt, at maðurin, sum brotið verður gjørt ímóti, skjýtur, og so var bara eg eftir. Eg var púra kaldur, eg hevði frammanundan gjørt av, hvønn vegin bóltur skuldi fara, og tá málverjin leyp í hitt borðið heilt tíðliga, so var tað lætt at skora, segði brotsparksskjúttin, sum longu frammanundan málinum hevði gjørt av, at hann skuldi fara beina leið – tá hann hevði skorað – yvir til stóru og væl upplögðu før-

oysku áskoðarafjøldina.

Toddi Johnsson og Julian Johnsson ferðaðust ikki saman við landslinum til Føroya. Teir fóru umvegis Noreg, og tí bar ikki til at spyrja teir, hvussu teir upplivu brotsparkið og hví Julian ætlaði sá út til at ætla sær at skjóta. Men frágreiðingina uppá seinna spurningin fingur vit frá brotsparksskjúttanum sjálvum:

– Hatta var bara skemt. Venjarin vil ikki hava at Julian skjýtur brotspark, og so argaði hann okkum og venjaran eitt sindur við at fara eftir bóltinum, sigur John Petersen, og vit onnur mugu bara staðfesta, at spælarnir eru so nógv kaldari í so vørnum støðum, enn tey eru, sum sita uttanfyri og fylgja við.

Bíðaði leingi

John Hansen úr KÍ kom á vøllin, tá tað restaðu tíggu minuttir. Hann loysti Henning Jarnskor av.

– Eg kann ikki halda annað, enn at útskiptingin var ætlað frammanundan, tí just tá eg varð tikin út, kendi eg tað sum um, at tað gekk betri, enn tað nakrantíð frammanundan hevði gjørt, segði Henning Jarnskor, sum tóktist hava stórt sjálvsálit, tá hann tíðliga í 2. hálvleiki potaði millum beinini á einum, dró langt og smekkaði móti málinum

John Petersen gjørdi eitt megnararbeiðið mikukvøldið, serliga í seinna hálvleiki. Hann skeyt eisini brotsparkið og skoraði sitt annað landsliðsmál. Tað fyrsta var móti Jugoslavia í apríl 1996, og eisini ta ferðina vunnu Føroyar seinna hálvleik 1-0

Mynd: Alvir Haraldsen

úr 20 metrum. John Hansen skilti ikki, hví hann ikki var komin fyrri inn:

– Fyrst vórðu Jan Dam, Jóhannes Joensen og Jákup á Borg sendir at hita upp, og so bað Allan Simonsen meg fara. Men tá segði 4. dómarin, at tað frammanundan var avtalað, at tað skuldu ikki fleiri enn tríggi

hita upp í senn. Tað kendi Allan Simonsen einki til. Tá eg so endiliga var klárur gingur tað nógvir minuttir, áðrenn dómarin vildi hava meg inn, og tað helt eg sjálvandi var harmiligt.

Men tá tóktist ikki serliga darvaður av nervum?

– Eg havi ongantið nervar, tá eg spæli fótbólt. Sjálvandi eri eg spentur – ikki

minst tá eg skuldi inn á vøllin í Aberdeen – men eg var ikki tyngdur av nervum, og eg kendi beinanvegin, at eg fall væl inn í samanspælið, segði John Hansen, sum hevði fleiri góð innlegg ta stuttu løtuna, hann var á vøllinum.

– Eg ynskti brennandi eftir, at venjarin fór at skifta meg inn, og eg eri spentur

uppá landsliðið komandi ár, segði fyrsti og einasti núverandi KÍ maðurin á landsliðnum í ár. John Hansen hevur eina ferð áður verið á landsliðnum. Tað var 5. august í 1992, ella seks ár og tveir mánaðar undan næstu ferðini. jh

Allan: Nú eiga vit nógv hepni til góðar

Fótbóltur: Føroyski venjarin iðraði seg um skotsku málini, men hann var stak væl nøgdur við føroyska avrikið í 2. hálvleiki

Upp ímóti hálvthundrað møttu til tíðindafundin í Aberdeen, og meðan tíðindamenninir bíðaðu eftir at landsliðsvenjararnir skuldu koma fekst ein kensla av, at teir ikki heilt vistu, hvat teir skuldu halda um hetta. Onkur spældi hástóru, hevði hug

at niðurgera føroyska liðið og helt fyrri, at tað skuldi eingin billa inn í hann, at

nakrar av føroysku spælarnum var á veg til Liverpool FC. So mndi tað heldur

vera ein fótbóltsskúli í Liverpool, at talan var um! Men hesin fekk ikki undirtøku frá øllum. Hvussu tað var við virðingini fyrri føroyingum mundi tað vera so sum so við, men tað var eingin ivi um, at teir sóu nógv upp

til føroyska venjaran:

– He is a great manager, var tað ein, sum tók til, tá Allan Simonsen skundaði sær í umklæðingarrúmið aftur, og danin við nógvu altjóða royndunum visti, hvussu hann skuldi takla bretar. Hann var fólkaligur, røsti skotska liðnum og venjaranum og takkaði fyrri stóran blíðskap, men hann duldur heldur ikki, at hann var eitt sindur vónsvikin av mátanum, sum Føroyar høvdu tapt uppá, og seinni úgreinaði hann hetta fyrri lúttarsosíalinum:

– Vit spældu so at siga ikki fótbólt í fyrri hálvleiki, og tað harmar meg almikið, tí eg visti og fekk staðfest í 2. hálvleiki, at vit megnaðu at spæla fótbólt móti teimum. Okkara menn lógu alt ov langt frá mótstøðumonnunum, og okkara menn tordu alt ov illa at hava bóltin og spæla bóltin í 1. hálvleiki. Vit tosaðu um hetta í steðginum, og tað var nógvi betri í 2. hálvleiki. At tapa 2-1 móti Skotlandi er í sær sjálvum eitt sera heiðurligt úrslit, men tá vit hugsa um gongdina síðani summarsteðgin og um, hvussu teir

fingur síni mál, so iðrar tað meg, at vit ikki fingur javnleikin. Men soleiðis er fótbóltur.

Allan Simonsen roknaði við, at eina ferð fer eydnan at venda, og skotska pressan vildi hava at vita, um tað fór at vera, tá Skotland kemur til Føroya. Tað vildi Allan Simonsen ikki afturvísa, men tað mundi kista skotunum í oyra, tá venjarin segði, at hann framvegis heldur Kekkia og Skotland vera mest upplögðu boðini uppá pláss í EM-endaspælinum um knøpp tvey ár.

Orkan

Allan Simonsen hevði kvítt eitt sindur fyrri, at mæðin skuldi fara at gera um seg í 2. hálvleiki, tí spælarnir høvdu spælt tveir dystir í fyra dagar og ferðast heilt til Litava og aftur til Skotlands, men tað bilti ikki:

– Vit vunu 2. hálvleik 1-0, og vit vóru alt betri við í spælinum, sum tíðin leið. Tað siggi eg sam sjónligt tekin um, at tað verður arbeiðt nógvi og miðvíst í føroyskum fótbóltri, var niðurstøðan hjá venjaranum. jh

Pól Thorsteinsson hevði í byrjanini stórar trupulleikar av at verja fyrri Sunderlandmanninum Alan Johnston úti í høgru síðu, men vágbingurin fekk gott tak á úti í borðinum í seinna hálvleiki og fekk eisini høvi at fara við fram í einstøkum førum

Mynd: Alvir Haraldsen